

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

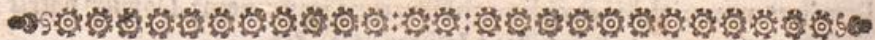
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Epilogus. Cum Matre Dolorosa per multas cruces & tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. Emblema. Arca Noëmica post exantlatos diluvii fluctus residens, & quiescens cum lemmate: Non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

EPILOGUS.

Cum Matre dolorosa per multas cruces & tribulationes oportet nos intrare in regnum DEI.

Requievit arca super montes Armenia.

Gen. 8. 4.

I. **N**ulla victoria sine præeunte pugna, nullus honor sine onere, nulla pax sine bello: *Non est corona, ait Os Aureum, sine certamine, non æstas sine hyeme, messis sine labore, regnum Christi sine cruce.* Quærunť sacri Doctores, quare mirissimus orbis Reparator Christus post gloriosam à mortuis resurrectionem dulcem mellis favum gustaverit: *At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & favum mellis?* In promptu causa est, subintrat híc Jacobus de Vitriaco, quia prius in passione & cruce gustavit amarissimum

*S. Chrysof.
ho. 4. ad Cass.*

Luce. 24. 42.

rissimum fel: *Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum; post exanclat-* Matt. 27. 34.
 tos autem tot labores & cruciatus nunc ut gloriosissimus de morte Tri-
 umphator suavissimum mel manducabat, ut insinuaret, quòd

Dulcia non meruit, qui non gustavit amara.

Dic anime mi! quis post Christum de hoc amaritudinum calice plus omnibus bibit, quàm SS. Virgo & Mater dolorosa? Joseph Ægyptiorum Pro-Rex omnibus quidem fratribus suis tempore famis frumentum & pecunias subministravit; sed Beniamino fratri suo juniori etiam calicem suum occultè in saccum immitti iussit: *Scyphum autem meum* Gen. 44. 2.
argentum pone in ore sacci junioris. Et quare hoc? Nunquid Joseph hunc suum & germanum & uterinum fratrem plùs cæteris omnibus adamavit? Quare ergo illum reum rapinæ statuit, & duriùs, quàm reliquos, tractavit? Amor hoc fecit, ait S. Ambrosius, hoc ipso quia plùs ipsum dilexit, S. Ambr. hic. de Joseph. & S. Gregor. M.
Scyphum misit, ut fratrem, quem diligebat, pià fraude revocaret; reum statuit rapinæ, ut obsidem teneret gratiæ. O tormenta misericordiæ, amat & cruciat! Et quis unquam filiorum plùs dilexit matrem suam, quàm dulcissimus JESUS? An non COR JESU erat COR MARIE? *Andacter dico,* ait B. Virgo ad S. Birgittam, *quòd dolor ejus* S. Birg. lib. 2. Revel.
erat dolor meus, quia Cor ejus erat Cor meum. Quare ergo hanc Sacratissimam & innocentissimam Matrem suam tam durè in hoc mundo habuit, & calicem passionis felle amarissimo mistum primò inter omnes huic SS. Genitrici communicavit? *O tormenta misericordiæ, amat & cruciat!* ut illam magis in cælo exaltaret, ejusque merita per omnem æternitatem coronanda, in immensum augetet, idè plùs omnibus humiliavit, plùs cruciavit.

Pro Symbolo Arcam Noëmicam considera turbulentis hastenùs atque decumanis jactatam fluctibus, per quorum tamen imperum non est contracta, sed magis exaltata est. Tandem ubi feri illi diluvij fluctus mense septimo nonnihil decrescebant, arca in summis Armeniæ montibus placidè quiescere cœpit; proinde rectè illi pro Lemmate inscribes: *Erigitur, dum concutitur.* Vel illud Picinelli: *Vexavit, & extulit;* aut si magis arridet:

Non mergitur, sed extollitur.

Arca Noë salutaris, ait Hesichius, *SS. Deipara est,* hastenus per vi- Hesich. ser. 2. de Deip.
 tam, quasi in immenso tribulationum pelago jactata; sed eò magis nunc exaltata in cælo, quòd plùs in terra fuit humiliata. Juvat hic audire S. Bernh. ser. de B. M. scilicet ria. tom. 2.
 Mellifluum: *Arca Noë, inquit, significavit Arcam gratiæ, excellentiam*

scilicet *MARIÆ*: Sicut enim per illam omnes evaserunt diluvium, sic per istam peccati naufragium. Illam Noë, ut diluvium evaderet, fabricavit; Istam Christus, qui est pax nostra & requies, ut humanum genus redimeret, sibi preparavit. Per illam octo animæ tantum salvantur, per istam omnes ad eternam vitam (quæ per octonarium numerum significata est) vocantur. Per illam paucorum facta est liberatio, per istam generis humani salvatio. Illa centum annorum fabricata est spatio, in ista omnium virtutum est perfectio. Illa facta est de lignis levigatis; ista de virtutibus consummatis edificata est. Illa superferebatur aquis diluvij, ista non sensit naufragia illius vitij. Addamus nos. Illa post superatam tam diuturnam ac horrendam diluvij tempestatem tandem placidè in summis Armeniæ montibus quievit: *Requievit Arca super montes Armeniæ*; ista nunc post toleratum tam cruentum passionis diluvium super omnes Angelorum choros exaltata in summis cœlorum montibus & collibus æternitatis Deo proxima in sempiterna pace placidissimè quiescit, ac triumphat. *En vexavit, & extulit.*

Gen. 8. 4.

2. Miraberis Lector prudens, quare SS. Evangelistæ, qui tam exactè Christi JESU passionem conscripsere, tam pauca de dolorosa Matre commemorarint; solus Joannes hujus afflictissimæ Matris Dei aliquam mentionem, sed quasi per transfennam facit, dum asserit: *Stabant autem juxta crucem JESU Mater ejus, & soror Matris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalene.* Et quare tam pauca? Observa: Probè agnoscebant Sacri Evangelistæ, utpote superiore spiritu illuminati, nulla hinc sibi sufficientia suppetere verba, quæ tantorum dolorum & afflictionum acerbiteriam piensissimæ Matris Dei pro dignitate possent exprimere, proinde silere magis, quàm loqui placuit; solus autem S. Joannes amarissimus ejus cliens futuræ humanæ mortalitati consulens, hanc dolorosissimam Matrem sub cruce stantem Laconico verbo & stylo proposuit: *Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus*; per quod implicite & reliquos omnes afflictissimæ Matris JESU dolores abundantissimè explicavit, rationem assignat Reverendissimus Fridericus Fornerus Episcopus Hebronensis & Suffraganeus Bambergensis: *Nam Vulnere Christi patientis, inquit, erant vulnera etiam Matris condolentis, omnesque ictus Corpus Christi cruciantes animam Virginis reperiunt; & erat veluti cera sigillata, in qua ad vivum exprimebantur: erat echo, per quem gemitus resonabant, & velut copia, in quam ex originali Christo omnes illi dolores, nullo dempto, transferebantur, &c.* Proinde sufficit S. Joanni hoc unicum verbum *stabat*. Ubi ulterius observandum, quòd dilectus hic Christi Discipu-

Forner. in
paradis.
Spiri. conc.
68.

scipulus SS. Virginem primam præ reliquis mulieribus juxta crucem stantem nominaverit: *Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus, & soror Matris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalene*, in alijs verò Scripturæ locis Evangelistæ ordinariò SS. Deiparam tum viris, tum mulieribus postponunt: *Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & MARIA Matre JESU.* Et quare, obsecro, S. Joannes eam primam juxta crucem collocavit? Rationem assignat Sylveira: *Ubi sermo, inquit, est de crucis ignominia, quæ à filio in Matrem derivabatur, prima Maria scribitur, quia præcipuè, & prima opprobriorum ejus erat particeps; extra verò hanc occasionem eximia humilitas postremum sibi elegit locum.* Proinde rectè super omnes creaturas usque ad Dei solium exaltata est, quia novissima.

Et quemadmodum de Christo dicitur: *De torrente (hoc est passionis) in via bibit: propterea exaltabit caput;* ita & pretiosissima Virgo, quia unà cum Filio de hoc passionis torrente in via bibit, meritò nunc super omnes Angelorum choros exaltat caput; ubi adimpletum est illud: *Multiplicatæ sunt aquæ, & elevaverunt arcam in sublime à terra.* O anima Christiana! discè cum humili Ancilla Domini humiliari, discè subdi, discè patienter ferre adversa omnia, quia his omnibus dignum cœlum est: *Non sunt condignæ passionis hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.*

3. Venit hic mihi in mentem David cum sua cithara, quæ illi in omni fortunæ tempestate unico erat solamini, unico præsidio. Cum Saul atrâ laboraret melancholiâ, David evocatus *tollebat citharam, & percutiebat manus suâ, & refocillabatur Saul, & levius habebat, recedebat enim ab eo spiritus malus.* Alia vice cum Saul nunc factus hostis infensissimus cum tribus armatorum millibus adventaret, ut Davidem perderet, & mactaret, David absque mora cum hac cithara sua ad speluncam deserti Engaddi confugit, ubi in latebris, velut in obscuro carcere conclusus generoso & alacri animo DEO O. M. laudem decantabat: *Cantabo, & psalmum dicam: Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara.* Quid agis David? Ubique te mala premunt; foris pugnæ, intus timores, & tu ludis citharâ?

Per hanc citharam S. Bonaventura SS. Deiparam intelligit, quæ S. Bonav. in ab illo cithara S. Spiritus appellatur, semper in omni fortuna cum Divina concordans voluntate; & licet hæc cithara mystica, cum Filius tam indigna pro homine indigno pateretur, in luctum versa sit, & organum in vocem silentium; supra quod eleganter Reverendissimus Fomerus:

Orga.

Ferner. in paradif. Spirit. conc. 69. Organum istud Angelicum prorsus conticuit, & in vocem flentium degenerans, nil aliud quam gemitus, suspiria, singultus & lacrymas reddidit, & profudit, &c. In gloriosa tamen Filij resurrectione & ipsa quoddammodo de novo resurrexit: *Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo;* Quæ gloria pretiosissimæ Virgini non alia, quam dilectissimus Filius erat, nunc in corpore glorioso, immortalis & impassibili regnans in coelo, qui prius inter latrones pependit in ligno. O qualis est hæc rerum metamorphosis!

Psal. 56. 9.

O anima Christiana! attolle paulisper mentis tuæ oculos in coelum, & considera, quàm immensâ nunc gloriâ & ineffabili gaudio pijsima perfundantur viscera dulcissimæ Virginis MARIÆ; transit nunc hyems, imber passionis abiit & recessit: Nunc sol & luna stant in habitaculo suo; stellæ lætatae sunt & lucent ei cum jucunditate, qui fecit illas, & SS. Matri ejus. O Mater! non amplius dolorosa, sed gaudium universæ terræ, mare dulcedinis & torrens lætitiarum; Mulier amicta sole, gaudium Angelorum, & corona coelium, tantam ac tam immensam gloriam tibi crux peperit, prius compassa patienti Filio, nunc cum eo regnans in æternum. Anime mi! vide nunc finem tribulationis patienter cum dolorosa Matre exantlatæ, S. Symphorianum adolescentem & gloriosum pro Christo Martyrem sic Mater heroina, cum ad supplicij locum raperetur, adhortata est: *Fili, ô Fili mi, esto vite illius memor, quæ tibi parata est in coelo; vide ibi, & te ad æternam gloriam invitantem Deum; neque enim vita tibi supplicij eripietur, sed in meliorem beatiorémque commutabitur.* Hoc & tibi inculcat Mater doloris & amoris, Sodalis Mariane! age igitur, & certa bonum certamen.

Vita. 23. Augusti.

4. Davidi ovium pastori, antequam gener Regis factus est, prius cum Golia decertandum fuit: *Quid, inquiebat generosus ille juvenis, dabitur vivo, qui percusserit Philistæum hunc, & tulerit opprobrium de Israël.* Cui milites in castris Saul respondebant: *Virum, qui percusserit eum, dabit Rex divitijs magnis, & filiam suam dabit ei.* Hæc promissio Davidi animos addidit, ut contempto omni vitæ periculo, generoso cum gigante pugnaret duello, de quo & victoriam nullis unquam sæculis satis decantandam reportavit. Homo Christiane! plus dabitur tibi, si egregiè in hac vita cum animæ tuæ hostibus decertaveris, & dolorosam Matrem, saltem pro tuo posse, imitatus fueris: *Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus, & ille erit mihi Filius.*

Apoc. 25. 7.

Jacob, priusquam formosam illam Rachelem in sponsam sibi acquireret, duram Labano servitorem servire debuit; *Servivit ergo Jacob pro*

Gen. 29. 20.

pro

pro Rachel septem annis; & videbantur illi pauci dies pro amoris magnitudine. Intuere cœlum, anime mi! & in adversis tuis æternam illam considera beatitudinem. Ecce plus hîc in SS. Dei Matre, quàm in formosa Rachel. Quoties ergo tibi durus videtur iste labor ac servitus temporaria, te ipsum cum S. Augustino solare: *Quanto labore digna est merces, quæ non habet finem?*

S. Aug. in
Psal. 26.

Joseph per meras tribulationes ad tantam in Ægypto evehctus est dignitatem. Priùs humiliaverunt in compedibus pedes ejus. Et quid sequitur? *Misi Rex, & solvit eum, Princeps populorum, & dimisit eum; constituit eum Dominum domus sue, & principem omnis possessionis sue.* O quanta merces te manet, amice Lector! si nunc exiguo tempore cum dolorosa Matre patienter sustinueris labores ac tribulationes, &c. quæ æternum in te gloriæ pondus operabuntur; imò ipse Deus erit merces tua magna nimis. O quanta tunc erit felicitas pietissimæ Matris Dei, & cœlorum Imperatricis potentissimæ esse Filium & Cohæredem, atque cum Filio Dei & Virgine Matre gaudere in æternum? Quid tibi, subintrat hîc sanctus Antistes Hipponensis: *Deesse potest, ubi Deus est, cui nihil deest?* Addamus nos: Ubi Mater Dei, Mater amoris & pulchræ dilectionis est, quid tibi deesse potest Sodali & Clienti, imò filio Mariano? Et nunquid & ipsi potestas data est in cœlo & in terra? O quàm felix tunc eris, si familiari ejus frui poteris colloquio, ab ea amari, & cum ea in possessione omnis boni lætari in omnem & per omnem æternitatem: *Ostendam omne bonum tibi.* Et quid ultra requiris?

Psal. 104. 18.

2. Cor. 4. 17.
Gen. 15. 1.

S. Aug. l. 1.
de Spir. &
anima.

Matt. 28. 18.

Exod. 33. 19.

5. Lignum illud, quod Deus quondam Moyfi in deserto Sur ostendit, omnem aquarum amaritudinem mirum in modum indulcoravit: *Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara. eò quòd essent amara: Et murmuravit populus contra Moysen, dicens: Quid bibemus? At ille clamavit ad Dominum, qui ostendit ei lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versa sunt.* Per lignum istud non crux tantum Dominica, sed & Virgo ac Mater dolorosa congruenter potest intelligi, quæ omnem nostrarum miseriarum amaritudinem tunc indulcoravit, dum Deum genuit & Hominem, & dum juxta crucem Mater, Advocata & Mediatrix nostra facta est: *Ecce Mater tua.* Proinde rectè ab Ecclesia vocatur: *O dulcis Virgo MARIA!* subjicit Mellifluus: *O verè lignum vite, quod solum fuit dignum portare fructum salutis; & si illud dulce vitæ lignum (prout vult Cornelius & alij) vi sua innata homini poterat prorogare vitam in æternum, quàmò magis mitissima Virgo & Mater dolorosa, sed nunc gloriosissima in cœlo impetrare nobis poterit vitam*

Exod. 15. 23.

Joan. 19. 27.

S. Bernh.

ser. 2. de

Advent.

Cornel. in

Exod. 15. 23.

Mater Dolorosa.

Eeee

sem-

9. Bernh. ser.
de B. V. fol.
352.

Cyp. 3. 9.

fempiternam, omnemque nostram amaritudinem in optatam veritatem dulcedinem? O Sodalis Mariane! cole impensius hanc SS. Matrem tuam, & in fine cernes, quod insinuat Mellifluus: *A Domina nostravi habent veniam, iusti gratiam, Angeli letitiam, &c.*

Et quid ulterius dico de te, o piensissima! Ferculum Salomonis es, de quo in sacro Epithalamio: *Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani: columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum: media charitate constravit propter filias Jerusalem.* Per hoc, inquam, ferculum, o Sanctissima! tu præsognata fuisti, quia verum Salomonem & pacificum Regem Regum, Christum JESUM in utero & ulnis tuis quasi in ferculo gestasti. Columnæ argenteæ duo fuerunt brachia, quibus dilectissimum Filium tuum in infantia, ac tunc demum post ejus cruentam mortem sedens sub cruce strinxisti. Reclinatorium erat virgineus sinus ac pectus tuum, in quod se reclinavit amantissimus Filius vivens & mortuus. Ascensus purpureus fuit martyrium tuum, quia plus quam Martyr fuisti, imò omnium Regina martyrum toties in sanguine Filij tui purpurata media charitate constravit propter filias Jerusalem; textus Hebraicus vertit: *Et medium tenet ipse incensus amore,* hoc est, Christus, ait Cornelius, qui totus est amor & ardor, medium cordis tui occupat, in eoque quasi in folio regali consider, suamque charitatem diffundit propter filias Jerusalem, id est, propter animas devotas, ad te veluti ad SS. Matrem suam in quavis difficultate recurrentes, quibus tanquam Mediatrix Dei & hominum pia Mater benignè affoles subvenire: *Ipsa, inquit Mellifluus, Mediatrix nostra, ipsa est, per quam suscepimus misericordiam tuam Deus.* Proinde decet, ut totis medullis cordium, totis præcordiorum affectibus hanc cœli, terræque Reginam veneremur, quia sic est voluntas ejus, ait iterum Mellifluus, qui totum nos habere voluit per *MARIAM.*

9. Bernh. ser.
2 de Assumpt.
B. V.

Gen. 2. 6.
B. Albert.
M. in Biblia
Mariana
lib. Genes

6. O mortales omnes, ac vos præsertim Sodales Mariani! quid agitis? Si MARIA fons ille paradisi est, de quo Moyses commemorat: *Fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ;* supra quod B. Albertus Magnus: *Fons, ait, MARIA est, ascendens in assumptione de terra miserie & tenebrarum, & irrigans gratiâ, veniâ, gloriâ universam superficiem terræ,* quare ergo non ad hunc gratiarum & benedictionum fontem properatis?

Si MARIA est illa limpidissima cisterna juxta portam Bethlemiticam sita, abundans saluberrimis ac purissimis aquis, quam David quondam tanto ardore concupivit: *O si quis mihi daret potum aqua de cisterna,*

1. Reg. 29. 15.

qua

qua est in Bethlehem juxta portam! supra quod S. Methodius: Tu B. Vir- S. Method.
go, Bethlemica illa cisterna es, quam veluti vitæ refocillatricem David de- orat. in by-
sideravit, ex qua immortalitatis poculum cunctis emanavit. Cur ergo, o papantem.
mortales miseri, non pari affectu, amore & desiderio cum Davide ad
hanc saluberrimam anhelatis cisternam?

Si MARIA est arbor illa præcella Danielis in medio terræ sita:
Magna arbor, & fortis, & proceritas ejus contingens cælum: aspectus illius Dan. 4. 8.
erat usque ad terminos universæ terræ, &c. Quare ergo clientes Maria-
ni! non sub umbram hujus mysticæ arboris confugitis? Arbor in medio S. Bernhar-
terræ, inquit S. Bernhardinus Senensis, MARIA est in medio omnis crea- din. ser. 1.
turæ, &c. De cujus benedicto fructu participant universi, cælum & de nom. Ma-
terra, Angeli & homines, justi & peccatores: Omnibus, ait Melli- ria. a. 1. c. 2.
fluus, misericordie suæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, S. Bernh.
captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator ser. 4. de Af-
gratiam, Angelus letitiam. O pientissima! quis te non sincero corde sumpt. V.
diligat? Quis non veneretur, & æstimet te? Si ex fructu cognoscitur
omnis arbor, attestante hoc ipsa Veritate; an ergo melior fructus esse Matt. 7. 16.
potest, quàm JESUS benedictus fructus ventris tui? Verè dixisti
Poëta:

Non venit ad veniam, qui nescit amare MARIAM.

7. Finem huic tenuissimo opusculo nostro imponat S. Jacobus Di-
scipulus & Frater Domini, qui ut afflictos fideles ad patientiam anima-
ret, exemplum Jobi & aliorum Prophetarum ac tandem ipsius Christi
Domini eis proposuit, ut in illos, velut speculum intuentes suam corri-
gerent, & juxta normam conformarent vitam: Ecce Judex, inquit, ante Jacob. 5. 2.
januam assistit; exemplum accipite fratres, exitus mali laboris & patientiæ.
Prophetas, qui locuti sunt in nomine Domini; ecce beatificamus eos, qui su-
stinnerunt. Sufferentiam Job audistis, & finem Domini vidistis, quoniam
misericors Dominus est & miserator.

Hoc & ego vobis & mihi insinuo, animæ Christianæ! En Judex;
qui peccatorum acerrimus est vindex, jam ante januam assistit, qui ve-
stram coronabit patientiam: Sufferentiam Job audistis (ubi mox S. Jaco-
bus typum cum antitypo jungit) & finem Domini vidistis, hoc est, vi-
tam, passionem & mortem Christi in cruce consummatam, atque com-
passionem SS. Matris ejus sub cruce stantis: Ecce beatificamus eos, qui su-
stinnerunt. Agite igitur fideles animæ! si ita oportuit Christum, Judi-
sem vestrum, & SS. Matrem ejus pati, & ita & ita & ita & ita, & non

Ecce a

aliâ

Idem S. Jac-
cob.

aliâ viâ ad æternam intrare gloriam, certè nec vobis Deus, si amat vos, aliam ad cœlum viam pinget: *Patientes igitur estote fratres, usque ad adventum Domini: Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens, donec accipiat temporaneum & serotinum; patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra, quoniam adventus Domini appropinquabit.* O quàm felices, ô quàm beati tunc eritis, si JESUM patientem & SS. Matrem ejus compatiensem imitari fueritis, &c.

Gen. 28. 11.

Jacob non nisi super duos indormiens lapides cœlum apertum vidit: *Tulit de lapidibus, qui jacebant, & supponens capiti suo, dormivit in eodem loco, &c.* Tu super dulcem indormiens culcitram cœlum non videbis apertum. Moyses antequam ad Deum in rubo ardente & non combusto apparentem accederet, priùs calceamenta de pedibus suis

Exod. 3. 5.

exuere debuit: *Ne appropies huc, solve calceamentum de pedibus tuis; causa erat, quia locus ille desertus spinis erat & tribulis abundè refertus, ut omnes exinde colligerent, qui ad Deum vult venire, etiam pedibus cruentatis per spinas ambulare non gravetur,* Tobie oculos non nisi

Tob. 12. 13.

amarum fel illuminavit & restituit, ubi subjungebat Angelus: *Quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Observa hanc lectionem pro te, prudens Lector! si acceptus es Deo, necesse est, ut tentatio probet te. Finio cum devotissimo Kempensi, qui Novitijs hanc lectionem præscripsit: *Si consolari in omni tribulatione queritis, accedite ad MARIAM Matrem JESU, & omnia gravamina nostra, aut citò recedent, vel leviora fient. Eligite hanc benignissimam Matrem JESU præ cunctis parentibus & amicis vestris in Matrem specialem & Advocatam ante mortem,*

& salutate eam salutatione Angelica frequenter, quia hanc vocem audit valde libenter; MARIA libenter pro vobis orabit pro sua clementia, & JESUS Matrem suam libenter audiet

pro sua reverentia, Amen.

Ita fiat.

IN-